

28 Δεκεμβρίου 2014

Είπε Γέρων , Το Νόημα των Χριστουγέννων.

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ορθόδοξη πίστη

(Βασισμένο σε λόγους , του Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού)

**Η κάθε μας συνάθροιση
καρπός της ευλογίας
και ευκαιρία αδελφοί,
Θείας ομολογίας.....
Σύμπασα η κτίση υμνολογεί
την έλευση του , εις τη γη
που έλαβε δούλου μορφήν
και έμπρακτα έδωσε, αρωγήν,
για την επιστροφήν μας,
στη ρίζα, τη δική μας....**

**Και είναι αυτό ανερμήνευτο
και εις τους αιώνες μένει,
μα η αγάπη του Θεού,
πάντα θα παραμένει...**

**Ο πλάστης που προστακτικά
έφτιαξε αυτή τη κτίση,
μέσα στην παναγάπη του
να μας ευχαριστήσει,
μόνος θα φτιάξει , δια χειρός
και πλήρως θα προικίσει**

με όλες τις θείες δωρεές,
όποιον θα το θελήσει...

Και όταν αυτός εξέπεσε
από αχαριστία,
ο ίδιος έρχεται στη γη
ω, τι οικονομία,
για να μας αναπλάσει
και έτσι το ((πτώμα)) πρακτικά,
το κάλλος , να μη χάσει...

Αιτία της καταστροφής
το εγώ και η φιλαυτία,
μα θα θεραπευθεί η πληγή
και κάθε ανομία...

Βρέφος θα έρθει ταπεινόν
από αγνήν μητέρα,
που σάρκα , δίδει στον Υιόν,
να φύγει η φοβέρα....

((Πως τέξω εγώ , είπε Θεόν,
άνδρα, δεν το γιννώσκω,
μα αφού είναι θέλημα Θεού
ως δούλη , θα επιτρέψω...))

Σύλληψη, δίχως επαφή
θα γράψει, η Αγία Γραφή
και η Κόρη , εις τους αιώνες,
θα μένει , εγκαλλώπισμα
στης γης της Παρθενώνες...

Όπως ο Θεός, απ, τον Αδάμ,
έφτιαξε αυτήν, την Εύα,
δίχως καμία επαφή
έκανε, αυτήν Μητέρα...
Παράδεισον από ανατολάς
φτιάχνει και μέσα βάζει,
να ζήσουν οι πρωτόπλαστοι,
ως η καρδιά του τάζει...
Χωρίς συναίσθημα, γυρνούν
γυμνοί, με παρθενία
μα με την πτώση, αποκτούν
ευθύς , την ανομία...

Η πτώση, με συναίσθημα,
απέσυρε την χάριν
και είναι κατάρα ασήκωτη,
στα τέκνα , κατά χάρη...

Συνέρχονται και ευθύς γεννούν
το πρώτο εκείνο, θύμα
αδελφοκτόνο- ακόρεστο,
καρπός , από το κρίμα...
Και έρχεται δίχως επαφή
σύλληψη, εξ αγνοίας
Παρθένος, μάνα το γεννά,
καρπός οικονομίας...

Στην πάχνη, ο Μέγας Βασιλεύς
ο ταπεινός, γεννάται
και αρχίζει η ανάπλαση,
το πλάσμα, μην πλανάται..
Στην αγκαλιά της θα φανεί
το θείον αγγελούδι,
που καταδέχθηκε τη γη,
το ουράνιο λουλούδι...
Αγάπη και αγνότητα
θεμέλια πλέον θεία,
σφραγίδα για τον άνθρωπο
μέσα στην νέα πορεία...

Ανέχεται η αγάπη του.

τον άφρονα Ηρώδη,
ειδοποιεί τον Μνήστορα
πέρα, να πάει η κόρη..
Φεύγει , πέρα στην Αίγυπτο
μακριά στην εξορία,
ο Ιωσήφ, ο Ιησούς
και η αγνή Μαρία.....
Εμείς μες, την αυτάρκεια
μέχρι της συντελείας.
προσωρινά βαδίζουμε,
μακράν της απωλείας.
Στον τόπον που ονομάσαμε
κοιλάδα του Κλαυθμώνος
μέχρι να έρθει ο θάνατος,
ο βέβαιος , ο μόνος....

Η εικόνα να έρθει του θεού
και η αειζωία,
την έδωσε ο ίδιος,
με την επαγγελία....
Αγνότητα δίδαξε ο Θεός,
αγάπη και ανοχή
και πρώτος μας υπόδειξε,

τη θεία , υποταγή.

Υποταγή και εξάρτηση ,

είχε εις στην Μανούλα

και ουδέποτε το θέλημα

θέλησε, η καρδούλα.

Είναι αυτό απαραίτητο

για αυτούς που ξεχωρίζουν

και με την πρόνοια σύντροφο

τις πάχνες, κατακλύζουν...

Αποταγή, και εξάρτηση

υποταγή και ακόμα,

αγνότητα την σωστική

να έρθει το κατ, εικόνα....

Έδρα είναι της χάριτος

του Πνεύματος του Αγίου

και μας το δείχνει πρακτικά,

ο βίος του Κυρίου.....

Ανοίγει ο νους του ταπεινού,

φωτίζεται και βλέπει,

την τήρηση των εντολών,

πώς να μην παραβλέπει....

Αυτά εις την αγάπη σας,

Πατέρες και αδελφοί μου

Μανούλα , έχουμε ακριβή

εις τη ζωή, καλοί μου....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής